

Постъпило е искане от прокурор при СРП за вземане на първоначална мярка за неотклонение „Задържане под стража” спрямо И. Ж. К., с ЕГН: ***** и М. А. Г., с ЕГН: *****, подведени под наказателна отговорност по досъдебно производство ЗМ № 1370/2023г. по описа на 01 РУ СДВР, пр. пр.№ 28369/ 2023г. по описа на СРП по обвинение в извършвано на престъпление по чл. 198, ал.1, вр. с чл.20, ал.2, вр. с ал.1, вр. с чл.63, ал.1, т.3 от НК.

В мотивите се излага становище, че към настоящия момент може да се направи обосновано предположение, че обвиняемите са извършил престъплението, за което са били подведени под наказателна отговорност, както и че са налице достатъчно данни, че има опасност да се укрият и/или извършат престъпление.

В съдебно заседание представителят на СРП поддържа искането и моли съда да го уважи. Излага подробни съображения в негова подкрепа. Предлага на съда да постанови определение, с което да вземе спрямо двамата обвиняеми мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Защитниците на обвиняемите оспорва искането на прокурора за задържане и молят съда да не го уважава. Считат, че по делото лисват достатъчно данни за извършителство на деянието от страна на двете лица, както и че случаят не е изключителен, за да бъде взета най – тежката мярка за неотклонение. Акцентира се върху чистото им съдебно минало, както и липсата на опасност от укриване и извършване на престъпление.

В своя лична защита и последна дума обвиняемите И. К. и М. Г. молят да не бъдат задържани.

Съдът, като съобрази събраните в досъдебното производство доказателства, изложените в искането доводи, съображенията на страните и разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Наказателното производство спрямо двамата обвиняеми е било образувано за това, че на 04.08.202г. в гр.София, около 22:40ч. в гр.София, парк Слатина, като непълнолетни, но могли да разбират свойството и значението на извършеното и да ръководят постъпките си, в съучастие, като извършители помежду си, отнели чужди движими вещи – мобилен телефон марка Накия, калъф за документи тип портмоне и сумата в размер на 20 лева от владението на В. Я. Д. с намерение противозаконно да ги присвоят като употребили за това сила – К. насочил към пострадалия нож и му казал: „Дай си телефона и портмонето“, а Г. издърпал телефона и портмонето, съдържащо 20 лева - престъпление по чл. 198, ал.1, вр. с чл.20, ал.2, вр. с ал.1, вр. с чл.63, ал.1, т.3 от НК. В хода на провежданото разследване бил разпитан в качеството на свидетел пострадалия от деянието В. Д., спрямо когото и по негови твърдения, било упражнено и последващо насилие от страна на обвиняемия К., изразяващо се в прорязване с нож в тялото му, както и било извършено разпознаване на двамата обвиняеми. Също така са приложени

медицински документи, установяващи причинените по свидетеля увреждания, като е извършен разпит и на К. Д. и Х. Д., които косвено потвърждават обвинителната версия за участие на трето лице в извършеното от двамата обвиняеми деяние. По досъдебното производство са приложени справки за съдимост и справки – характеристики на двете обвиняеми лица.

С Постановление от 16.08.2023г. за привличане в качеството на обвиняем било повдигнато обвинение на М. А. Г. и И. Ж. К. в извършено престъпление по престъпление по чл. 198, ал.1, вр. с чл.20, ал.2, вр. с ал.1, вр. с чл.63, ал.1, т.3 от НК.

Разпитани в качеството на обвиняеми и в присъствието на служебен защитник, двамата отказали да депозират обяснения.

Съдът намира, че от събраните гласни и писмени доказателства може да се направи обосновано предположение, че обвиняемите И. К. и М. Г. са извършители на престъплението, за което им е повдигнато обвинение. В показанията на разпитаните свидетели В. Д., К. Д. и Х. Д., както и от извършеното разпознаване и представените медицински документи на пострадалия може да се възприеме презюмираното авторство в извършване на деянието от страна на двете обвиняеми лица. Разследването е на ранен етап и по него предстои извършване на допълнителни следствени действия. Въпреки това към настоящия момент са налице достатъчно данни в участието на К. и Г. при упражняването на насилие и отнемането на вещите. Освен, че свидетелят Д. е разпознал двамата обвиняеми, същият ги описва и по прякорите, чрез които са комуникирали, които съответстват на тяхната самоличност.

По отношение на опасностите по чл.63, ал.1 от НК, а именно И.К. да се укрие и/или извърши престъпление съдът счита, че и двете са налице.

По отношение на обвиняемият И. К. е било повдигнато обвинение в извършване на умишлено престъпление, предвиждащо наказание лишаване от свобода до три години. Деянието обаче се отличава с изключителна дързост предвид използването на хладно оръжие по време и след извършването му. Степента на обществена опасност при неговото реализиране навява на предположение от извършване на престъпление.

Видно от материалите по изисканото ЧНД № 2919/2022г. по описа на СРС е, че спрямо обвиняемото лице било внесено поредното искане на МКБППМН за определяне на възпитателна мярка – настаняване в социално педагогически интернат. С Определение № 12323 постановено на 22.07.2022г. съдът е прекратил производството като е приел, че постановените до този момент мерки по закона не са постигнали своя ефект, като и че спрямо Коцев са били налице множество противоправни прояви, включително за предходни проявления, извършени в съучастие и свързани с посегателства против собствеността. Същевременно независимо от чистото му съдебно минало по досъдебното производство е приложена справка – характеристика на обвиняемия, в която е отразено, че спрямо него има множество криминални

регистрации, 27 заявителски материала, възпитателни дела и прокурорски преписки. Също така приятелската среда на обвиняемия И. К. е криминогенна, като дружи с малолетни и непълнолетни лица, регистрирани в ДПС. Често извършва противоправни прояви с брат си С., като майка му не упражнява достатъчен надзор върху него и не упражнява задълженията си по образование. По досъдебното производство е приложено постановление за привличане към наказателна отговорност за същото престъпление, каквото е настоящото обвинение, извършено на 05.08.2023г. отново в съучастие като извършител с разпитания като свидетел К. Д.. Всичките тези обстоятелства навеждат на изключителност на случая визиран в чл.386, ал.2 от НПК като в Постановление № 6 от 30.X.1975г. на Пленума на ВС, тъй като обстоятелствата по делото разкриват висока степен на обществена опасност на деянието и дееца, като държавния интерес и собствеността на гражданите следва да бъдат обезпечени посредством временното изолиране на обвиняемия И. К. от обществото. Вземането на друга, по – лека мярка за неотклонение, не била адекватна предвид неупражнявания родителски надзор и честотата на извършените противоправни прояви. Ето защо спрямо обвиняемия И.Ж. К. следва да бъде взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

По отношение на обвиняемия М. Г. съдът не счита, че случаят е изключителен и спрямо него следва да бъде постановено постоянно задържане. Същият е обвинен в извършване на престъпление, което не е тежко по смисъла на чл.93, т.7 от НК. Спрямо въпросното лице към настоящия момент са налице противоречия в показанията на самия пострадал, който в разпита си от 05.08.2023г. признава, че доброволно му е предал инкриминираните вещи, в разпита си преди извършване на разпознаването пък е заявил, че „високото момче насила му издърпало портмонето от ръцете“. Независимо от противоречията в показанията е налице предположение в съпричастността на обвиняемия М. Г. в извършеното престъпление. Спрямо него обаче не са налице нито една от двете предпоставки в процесуалния закон, а именно от укриване и извършване на престъпление. Както неколкратно е отбелязвала съдебната практика тежестта на обвинението не е достатъчно основание, за да бъде взета най – тежката мярка за неотклонение. Също така следва да са налице реалните опасности от укриване и/или извършване на престъпление. Независимо от предполагаемото участието на дееца в извършеното посегателство, неговото действие не се отличава с такава изключителност, която да обуслови реална опасност от друга противоправна проява. Видно от данните по делото е, че същият е с чисто съдебно минало, в справката – характеристика е определен като учащ, с добър успех, без наказания и похвали, без разглеждане на възпитателни дела по ЗБППМН, и не налагане на възпитателни мерки. Лицето не се води на отчет при ДПС до момента. Също така няма криминални регистрации и липсват данни за други висящи наказателни производства. Действително в постановлението за разпит на обвиняем като адрес на

местоживеене е посочен, а в справките и данните по делото е посочен адрес в град Въпреки това не може да се направи обосновано предложение, че обвиняемият М. Г. може да се укрие, тъй като по делото липсват индикации в тази насока. Спрямо него следва да бъде взета като най – адекватна и постигаща целите на мерките за неотклонение надзор на инспектор при ДПС. По този начин от една страна няма да възникне опасност от нарушаване на учебния процес на дееца, а от друга, спрямо него ще бъде упражнен превантивен контрол от извършване на противоправни прояви.